

plementere EU-lovgivning i dansk lovgivning? Jeg mener, det er Danmark.

Hvad er det for et EU-land, som foretager de færreste overtrædelser af EU-reglerne, har de færreste sager ved EF-Domstolen? Vi er med som et af de lande, der er de mest lovoverholdende, så vi er ikke noget andenrangs land.

Nu viser denne undersøgelse på forskellige områder, at danskerne er mere positive, ganske forbeholdne, men altså alligevel mere positive end en lang række af de andre lande. Vi ligger meget tæt på Tyskland, hvor en stor del af tyskerne ikke er særlig begejstrede for EU. Det kan så være et problem. Jeg synes egentlig også, at det er et problem, men der er jo ingen grund til fortsat at give det billede.

Jeg vil slutte med at spørge sådan her: Vil ministeren fjerne den tvivl, der kan være om, at regeringen udadtil betegner Danmark som et førsteklasses ordentligt og hæderligt EU-land?

Udenrigsministeren (Ole Stavad, fg.):

Først vil jeg da takke for hjælpen med grukket. Dernæst vil jeg gerne bekræfte, at jeg mener, at vi på alle de felter, hvor vi deltager i samarbejdet – det er heldigvis absolut i det meste – er et førsteklasses samarbejdsland.

Når man kan konstatere, at det er forholdsvis få overtrædelser, vi foretager, og at vi også lever op til vores forpligtelser med hensyn til implementeringen, er det bl.a., fordi vi tager debatten, som vi gør. Når jeg eller andre ministre tager ned i EU og forpligter Danmark, har vi parlamentet bag os og med os, og derfor har vi meget sjældent problemet med at levere det, som vi har givet tilsagn om på Danmarks vegne.

Det mener jeg er en god måde. Det mener jeg er en rigtig måde. Vi forsøger jo som nation også i et samarbejde med Folketinget og Folketingets Europaudvalg selv at gøre det bedre og udbrede det til resten af Europa.

Så det billede, som hr. Frank Dahlgaard har forsøgt at holde krampagtigt fast i, håber jeg at jeg hermed har dementeret på regeringens vegne, samtidig med at vi selvfølgelig må konstatere, at der er nogle områder, som vi har valgt at stå uden for, og det må vi selvfølgelig forholde os nøjternt til.

Derfor har vi nogle diskussioner, som de lande, der ikke har valgt at holde sig udenfor, i sagens natur ikke får. En af grundene til det kan godt være, at nogle af de andre lande har undladt at spørge deres befolkning, inden de har tilsluttet sig. Det afviser jeg bestemt ikke.

Frank Dahlgaard (KRF):

Det synes jeg egentlig var et godt svar. Når vi har disse forbehold, er det, fordi vi har haft nogle folkeafstemninger, hvor den danske befolkning er blevet spurgt. Vi husker tilbage i september 1992, hvor den franske befolkning blev spurgt, og det blev så et lille ja – jeg tror, det var på 51 pct. – til Maastrichttraktaten. Det var altså fifty-fifty. I Danmark var det så lige på den anden side. Både den danske og franske befolkning var delt på midten. Der var jo ikke nogen reel forskel, men selvfølgelig spiller det en rolle, om man er lige på den ene eller den anden side.

I kernelandet i EU, Frankrig, er befolkningen altså lige så skeptisk. Det var de dengang. Meningsmålinger viser, at det er de såmænd stadig væk.

Men tak til ministeren for det tilsagn om, at man vil føre Danmark frem som et ordentligt EU-land, ikke som et andenrangs EU-land, men et EU-land, som absolut er med i første division i EU-klubben.

Udenrigsministeren (Ole Stavad):

Det arbejde vil jeg sammen med kollegerne fortsætte. Jeg hører så, sagt til hr. Frank Dahlgaard, til dem, der gerne så, at vi også på et tidspunkt kunne være med på første klasse på områder, som vi på nuværende tidspunkt har valgt at stå udenfor. Men det er jo en diskussion, vi har med hinanden og med befolkningen, og det har ikke noget at gøre med at være første- eller andenrangs eller fodslæbende i forhold til det europæiske samarbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 121

14) Til erhvervsministeren af:

Frank Dahlgaard (KRF):

»Hvad agter regeringen at gøre for at samordne reglerne omkring skat, pensioner og sociale ydelser med de svenske myndigheder, således at Øresundsbroens muligheder for ét fælles arbejdsmarked i Øresundsregionen kan blive til virkelighed?«

Frank Dahlgaard (KRF):

Der er bygget en bro mellem København og Malmø, mellem Danmark og Sverige, det gamle Danmark, og det skulle give mere integration. Det går lidt skidt med det, og det skyldes bl.a.,